

et iō diversitas uitaz accipit fm diuersos ac
tus q̄ conueniūt boi fm scipsum sed efficien
tia a q̄ sumit nomē officii ut dicū ē impor
tat actionē tendentē in aliud ut dī in 9° me
taphice. et iō officia distinguit p̄prie fm act
q̄ reserūt ad alios sicut dī doctor habere of
ficiū uel iudez. et sic de aliis. et iō Isidor⁹ dīc
q̄ officium ut q̄sc illa agat q̄ nulli officiant
i. noceant sed p̄sint oibus. Ad tertium di
cendum q̄ diversitas statuum officiorum et
ḡduū fm diuersa sumit ut dictū e. cōtingit
in q̄ ista tria in eodē concurrāt. puta cū ali
quis deputat ad aliquē actū altiorem simul
ex h̄ bz et officiū et ḡdum. et vteri⁹ quendā p
fectionis statum. ppter act⁹ sublimitatē: sicut
pater de epo. ordines autem ecclesiastici spā
liter distinguit fm diuersa officia: dicit. n.
Isidorus in libro ethimologiarum. Officio
rum plāma genera sunt: sed p̄cipuum illud ē
qd̄ in sacris dñisq; rebus habetur.

Ad quartū sic pro cedi
tur. Vide q̄ dīa statuum n̄ attendat secunduz
incipentes p̄ficientes et p̄fectos. Diuersorū
n̄ diuerse sunt sp̄s et dīe. sed scdm hāc dif
ferentiā inchoatiōs p̄fectus et p̄fectiōs diui
duntur ḡdus caritatis ut s̄ h̄tu ē cum de ca
ritate agēt. ḡ uide q̄ scdm hoc n̄ sit accipi
ēda dīa statuum. P. Stat⁹ sicut dīcū ē
respicit conditionē seruitutis uel libertatis ad
quā n̄ uide p̄tinere p̄dā differentia incipi
entium p̄ficiētū et p̄fco. ḡ conuenienter sta
tus per ista diuidit. B. Incipientes p̄ficien
tes et p̄fecti distingui uident scdm magis et
minus qd̄ uide magis p̄tine ad rōnē ḡdus
sed alia ē diuisio ḡduū et statuum ut s̄ dīcū ē
nō ḡ conuenienter diuidit stat⁹ scdm incipien
tes p̄ficiētū et p̄fectos. Sed 3 ē qd̄ greg⁹
dīc i moral. Tres sūt mōi cōversoz: ichoat⁹
medietas atq; perfectio. et sup Ezech. dīc q̄
alia sunt uirtutis exordia. aliud p̄fectus. ali
ud p̄fectio. R̄ dicendum q̄ sicut s̄ dīcū ē
stat⁹ libertatē respicit uel seruitutē. inueni
tur at i reb⁹ sp̄ualibus duplex seruitus et du
plex libertas. vna qd̄ ē seruit⁹ p̄cti. altera ue
ro ē seruitus iusticie. similiter et ē duplex lis
bertas. vna qd̄ a p̄cto. alia h̄o a iusticia: ut
p̄z p̄ aptm q̄ dīc ad R̄o. 6°. Lū serui essetis
p̄cti liberi suistis iusticie. nūc h̄o libati a pec
cato serui estis sci deo. Et at seruit⁹ p̄cti uel
iusticie cū aligs ex h̄tu peccati ad malum i

clinaat uel ex h̄tu iusticie inclinat ad bonū. si
militer et libertas a p̄cto ē cū aligs ab incli
natione p̄cti n̄ supat: libertas at a iusticia ē
cum aligs ppter amorē iusticie n̄ retardat
a malo. verūt q̄a bō secundū naturale rōs
nem ad iusticiā inclinat. p̄cti at ē ē natura
lem inclinationē. consequens ē q̄ libertas a
p̄cto sit h̄a libertas que cōiungit vrtuti iusti
cie q̄a p̄ utrūq; tendit bō i id qd̄ ē cōueniens
sibi. et s̄l̄r vera seruit⁹ ē seruit⁹ p̄cti cui cōiungi
tur libertas a iusticia: q̄a. s. p̄ h̄o ipedit ab
eo qd̄ e p̄prium sibi. h̄ at q̄ bō efficiat seruit⁹ iu
sticie l̄ p̄cti cōtingit p̄ h̄uanū studium sicut a
postol⁹ dic ihidē. Cui exhibetis vos seruos
ad obediendū serui eius estis cui obedistis si
ue p̄cti ad mortē siue obediendis ad iusticiā.
in oī at humano studio est accipe principiūz
medium et terminū. et iō consegnis ē q̄ stat⁹
sp̄ualis seruitutis et libertatis secundū tria di
stinguit. s. scdm principiū ad qd̄ p̄tinet stat⁹
tus incipientū et medium ad qd̄ p̄tinet stat⁹
p̄ficiētū. et terminū ad quē p̄tinet stat⁹
p̄fectoz. Ad primum ḡ dicendū q̄ libertas
a p̄cto sit p̄ caritatē q̄ diffūdit i cordibus no
stris q̄ sp̄m scm q̄ datus ē nobis ut dīcū ad
R̄o. 5°. et inde ē qd̄ dīc. 2. ad Lor. 3°. Ubi sp̄us
dīi ibi libertas. et iō eadē est dio caritatis et
statū p̄tinētū ad sp̄ualē libertatē. Ad
scdm dicendū q̄ incipientes p̄ficiētū et p̄fecti
fm q̄ h̄ stat⁹ diuersi distinguitur dicuntur
boies nō scdm quodcūq; studiū: s̄ fm studiū
eoq; q̄ p̄tinent ad sp̄ualē libertatē uel ser
uitutem ut dīcū ē. Ad etiū dicendū q̄
sicut prius dictum ē: nihil p̄hibet i idē occur
rere gradū et statū. nā et i reb⁹ mundanis il
li q̄ sunt liberi nō solum sunt alterius status
q̄ serui: sed et sunt altioris gradus.

Ende consi
deranduz ē de his q̄ p̄tinet
ad statū p̄fectiōis ad quez
alii status ordinantur. nā
sideratio officioz q̄stum q
dē ad alios act⁹ p̄tinet ad legis positoz q̄
tum at ad sac̄ mīsteria p̄tinet ad sideratioz
ne ordinū ò ḡbus i tercia pte agez. Circa sta
tū at p̄fcoz triplex sideratio occurrit. P̄
qd̄ de statū p̄fectiōis in cōi. 2° de his q̄ p̄
tinent ad p̄fectiōem epo. 3° de his q̄ p̄tinent
ad p̄fectionē religiozoz. Circa primū
queruntur octo. p̄ utrum p̄fectio attendatur

scdm caritatem. 2° vtrum alijs possit esse pfectus i hac uita. 3° vtrū pfectio hui' uite cōsistat principaliter in consiliis uel i pceptis. 4° virū qclig est pfectus in statu pfectiois. 5° vtrū plati & religiosi principaliter sint in statu pfectiois. 6° vtrum oēs plati sint in statu pfectionis. 7° quis status pfectio: vtrū religiosos uel epox. 8° de compatione religiosorum ad plebanos & arch diaconos.

Ad primum sic pro

ceditur. Videl q pfectio xpiane uite nō attēdat spālit fm caritatē. Dic. n. apl's. i. ad Cor. 14. Malitia parvuli estote: sensibus at pfecti: sed caritas nō pertinet ad sensū: sed magis ad affectū. g° uide q pfectio xpiane uite nō consistat principaliter in caritate. ¶ Ad e ph. ult. dī. Accipite armaturā dei ut possitis resistere in die malo. & in oībus pfecti stare. de armatura at dei subtiligit dices: Erate suc cincti lumbos vestros in virtute. & induitlori cā iusticie in oībus sumētes scutū fidei. g° pfectio xpiane uite nō solū attendit fm carita tem. sed etiā fm alias vtutes. ¶ P. vtutes specificanē pfecti sicut & alii bīt. sed Jaco. p° dī q patiētia opus perfectū bīt. g° videtur q stat pfectiois attendat magis scdm patiētā. Sed 3 ē qdī dī ad Col. 3. Sup oīa caritas tē habere q est uinculū pfectiois: qa. s. oēs al. vtutes quodāmō ligat i unitatē pfectiā. ¶ R. dicendū qdī unīquodq dī esse pfectū inq̄stum attingit pprium finē q ē ultima rei pfectio. caritas at ē q vnit nos deo q ē ultimā finis humane mētis: ga q manet in caritate i deo manet & de i eo: ut dī. i. Job. quarto. & iō secundum caritatē spālit attēdit pfectio xpiane uite. ¶ Ad primū g° dicendū q pfectū noī sensuum pcpue i h̄ videb̄ cōsistere ut in unitate virtutis conveniat secundū illud. i. ad Cor. p. Sitio pfecti i eodē sensu & i eadē scia hoc at sit p caritatē q cōsensū i boib̄ opaī. et iō etiā pfectio sensuum radicaliter i pfectioē caritatis radicalē. ¶ Ad secundū dicendū q du pliciter pōt dici alijs perfecti & Uno° simpli citer: que qdē pfectio attendit secundum id quod pertinet ad ipsā rei naturā. puta si dicat alij pfectū qnī nibil ei deficit ex dispōne mēbroz & aliis bīmōi q requiriēt ad uitā alia. Alio mō dī alijs pfectū secundū qa: q gde pfectio attēdit secundū alijs extius adiacēt puta i albedie uel nigredie uel i alijs bīmōi.

vita at xpiana spālit i caritate cōsistit p quā oīa deo cōiungit. vnde dicit. i. Job. 3. Qui nō diligit manet i morte. & iō secundū caritatem attēdit simpliciter pfectio xpiane uite: sed secundū alias vtutes secundū qdī. & qdī id qdī ē simpliciter pfectio xpiane uite: sed secundū alias vtutes. ¶ Ad eū dicendū q patiētia dī bīt oīus pfectū i ordine ad caritatē i cōsū. s. ex abūdātia caritatis pūet q alijs patiēter tolēat aduersa scdm illud ad Ro. g. Quis nos se pabit a caritate dei: tribulatio: an angustia.

Ad secundū sic pro

cedit. Videl q nullū i hac uita possit ec pfectus. Dic. n. apl's. i. ad Cor. 13. Lū uenerit qdī pfectū ē euacuabīt quod ex pte ē: sed i hac uita nō euacuabīt quod ex pte ē: manet enī i hac uita fides & spes q sūt ex pte. g° nullū i hac uita ē pfecti. ¶ P. Perfectū ē cui nihil deest: ut dī i 3° phicorum: sed nullū ē i hac uita cui nō desit alijs: dī. n. Jaco. 3. In multis offēdim oēs. & i p° dī dī. Imperfeciū meū viderunt oculi tui. ergo nullū ē i hac uita pfectus ¶ P. Perfectio uite xpiane sicut dictū ē atēdit fm caritatē q sub se cōphendit dilectionē dei & xpimi. sed qdī ad dilectionē dei nō pōt alijs pfectā caritatē in hac uita habere: ga in Greg. dic super Ezech. Amoris ignis q bicardere inchoat cū ipsū quē amat uiderit ap̄pliū i amore ip̄sū ignescit: neque qdī ad dilectionē xpimi: ga nō possum in hac uita oēs ppimōs actualiter diligē. et si bītualiter eos diligamus. dilectio at bītualiter ip̄fecta est. ergo uide q nullū i hac uita possit ec pfectus. ¶ S. 3 ē: ga lex dīna nō idūcit ad impossibile. inducit at ad pfectioē fm illud. Math. 5. Estote perfecti sicut & pater vester celestis perfectus ē. g° uide q alijs i hac uita possit esse pfectū. ¶ R. dicendū q pfectio uite xpiane i caritate cōsistit. importat at pfectio quādam uniuersalitatē: ga ut dici i 3° phicorum. perfectum ē cui nihil deest. Pōt ergo triplex pfectio considerari. vna qdē absoluta q attendit nō solū fm totalitatē ex pte diligentis: sed erit ex pte diligibil. put. s. de tñ diligit qdī dīgibil ē. & tal pfectio nō ē possibil alicui creare: sed cōpetit soli deo i q bonū integralē et essentialē inuenit. Alia autē est perfectio que

Q

attendit fin totalitatee absolute ex pte diligē
tis pte. s. affect fin totum suū posse sq actua
liter tendit in deū. t talis pfectio non est pos
sibilis in via: sed erit in patria. Tertia at ē p
fectio q neqz attēdit fin totalitatē ex pte di
ligibilis: neqz fin totalitatē ex pte diligētis
qz ad h. q semper actu fera in deū: s qz ad h
qz excludant ea q repugnant motui di
lectiōis in deū: sicut Aug⁹ dic i li⁹ 83. qnum
qz venēnū caritatis ē cupiditas. pfectio nul
la cupiditas. Et talis pfectio pōt in bac ui
ta h̄. t hoc dupl. vno inqzum ab affectu
bois excludit oē illud qd̄ triā caritati sicut
est p̄m̄ mortale: t sine tali pfectione caritas
esse nō pōt: vñ est de ncititate salutis. Alio i
qzum ab affctu bois excludit non solum illō
quod ē caritati triū: sed et oē illud qd̄ impe
dit ne affctus mētis totalr dirigat ad deū si
ne q perfectionē caritas ēē pōt: puta i incipien
tibus t pfectib⁹. Ad primum g⁹ dicendum
qz apl's ibi loqtur de pfectiōe parrie q nō est
i via possibl. Ad scdm dicēdū qz illi q sūt
i hac uita pfecti i multis dicitur ostendere fin
peccata venialia q consequuntur ex infirmi
tate p̄tis uite. t qz ad h. ē h̄. aligd imp
fectiū q cōpationē ad perfectionē patrie. Ad
tertiū dicēdū qz sicut mod⁹ p̄tis uite nō pa
titur ut bō semper actu fera in deū: ita etiā
nō patitur q actu fera i oēs p̄tis sigillat⁹
sed sufficit q fera cōtē in oēs in universali: t
in singulos bītualr t fz ai p̄tationē. Pōt at
etiam circa dilectionē p̄imi duplex perfectō
attendi sicut t circa dilectionē dei. Una qdē
sine q caritas esse nō pōt: ut. s. homo nihil ba
beat in affectu q sit contrariū dilectioni p̄imi.
Alia autem sine q caritas inueniri pōt: q
qdem attēdit tripl. p̄gdem fz extensiōnē
dilectionis. ut. s. alijs oon solū diligat ami
cos t notos: sed etiam extraneos. t ulterius
ūnicoz: hoc. n. ut Aug⁹ dic in enchiridion ē
pfectioz filioz dei. 2° fin intensionē q cōdit
ex bis q bō. ppter p̄imi cōtēnit: ut. s. bō cō
tēnat nō solū exteriora bōa. ppter p̄imi fz
etia affections corporales. t ulteri⁹ mortē fin
l iud. Joh. 15. Maiorē dilectionez nemo bz:
ut etiam suā ponat qz p amicis suis. 3° qz
ad effectū dilectioniōis: ut. s. bō p̄ p̄imi ipen
dat non solum ryalia bñficia: sed et sp̄ialia:
t ulterius seipſū: scdm illud apli. 2. ad Cor.
12. Ego at libentissime ipendam t superipen
dere egoipse pro aiabus vestris.

Ad tertium sic p̄to
cedit. Videlur q pfectio nō consistat in p̄c
tis sed in consiliis. Dic. n. dñs Math. 19.
Si uis pfecto esse. vade t vende oia que bes
t da paugibus t veni t seqre me. sed istō est
consiliū. g⁹ pfectio attendit fin oſilia t nō fz
pcepta. Ad obseruātiam p̄ceptoz oēs
tenent cū sint de ncititate salutis. si g⁹ pfecto
xpiane uite consistat in p̄ceptis: segur q pfectio
sit de ncititate salutis. t qz oēs ad eam te
neātur quod patet eē faltū. Perfectio
xpiane uite attēdit fin caritatē ut dictū est
sed pfectio caritatis nō uidet cōsistere in obser
uantia p̄ceptoz: ga perfectionē caritatis pre
cedie t augmetū t inchoatio ipsius ut p̄z p
Aug. super canonīcā Joh. nō at pōt caritas
ichoari ate obseruationē p̄ceptoz: ga ut dī
Joh. 14. Si qz diligit me sermonē meū ser
uabit. g⁹ pfectio uite nō attēdit fin pcepta fz
scdm oſilia. Hs z ē qd̄ dī Deut. 6. Dilige
ges dñm deū tuū ex toto corō tuo. t Lx. 19. dī.
Diliges p̄imi tuū sicut teipſū. h̄ at
sunt duo p̄cepta de qb⁹ dñs dic Math. 22.
In his duob⁹ p̄ceptis pendet lex t pp̄be. pfectio
at caritatis fin quā dicitur uita xpiana
ēē perfecta attēdit fin h̄ qz deū ex toto cor
de diligamus. t p̄imi sicut nosiplos. g⁹ v̄
qz pfectio consistat i obseruantia p̄ceptoz.
R. dicēdū qz pfectio dicitur i alij cōſtē
duplicat. vno mō p se t cēntialr. alio mō se
cūdario t accītālē. Per se qdē t cēntialr cō
sistit pfectio xpiane uite i caritate. principalē
qdē scdm dilectionē dei: secūdario at scdm di
lectionē p̄imi de gbus dātūr p̄cepta p̄cipia
lia dñe legis ut dictū est: nō at dilectio dei t
p̄imi cadit sub p̄cepto scdm aliquā mēsu
ram ita qz id quod est pl̄ sub consilio rema
neat ut p̄z ex ipa forma p̄cepti q pfectiōes
demōstrat ut cū dicitur. diliges dñm deū tu
um ex toto corde tuo. totū. n. t pfectum idē
sunt scdm p̄hm in tertio ph̄icorum. t cū dici
tur: diliges p̄imi tuum sicut teipſū. vñusqz
qz. n. seipſū maxie diligit. t hoc iō ē ga finis
p̄cepti caritas est ut aplus dic. i. ad Thimo.
p̄. i. sine at nō adhibet aliqua mensura sed so
lum i bis qz sūt ad sinem ut p̄ls dic i p̄o po
lit. sicut medic⁹ nō adhibet mensurā quātum
sanet: sed qz mediciā l̄ diera uata ad sanan
dū. t sic patet q pfecto cēntialr cōsistit i p̄cep
tis. vñ aug⁹ dic i li⁹ p̄fectiōe iusticie. cur g⁹

peretur hoc ista pfectio: quis eam in hac vita nemo beat. Secundario autem et instrumento pfectio consistit in consilio quo oia sicut et pcepta ordinant ad caritatem: sed alio et alterius nam percepta alia a pceptis caritatis ordinant ad remouendum ea quae sunt caritati tria: cum quod s. caritas esse non potest. consilia autem ordinant ad remouendum impedimenta actus caritatis quae sunt caritati non triant: sicut est matrimonium. occupatio negotiorum secularium. et alia huiusmodi. **A**nn Aug dic in enciridion. Quocumque mandat deo ex quibus vnum est: non mehaberis. et quemque non iubet: sed spalii consilio monetur ex quibus vnum est: bonum est hoc mulierem non tangere: tunc recte fuit cui referunt ad diligendum deum et proximum. propter deum et in hoc seculo et in futuro. et id est quod in collationibus patrum dic abbates Moyses. Item iunia uigilie meditatio scripturarum: nuditas ac priuatio oium facultatum: non pfectio: sed perfectio instrumenta sunt: quae non in ipsis constitutae discipline illius finis: sed per illa puenies ad finem. et supra promisit quod ad pfectionem caritatis istis gradibus ascendere nitimus. **A**d primum ergo dicendum quod in illis uerbis dñi aliqd postquam sunt via ad pfectionem: hoc s. quod dicitur. Vade et vide oia quae habes et da paupibus. Aliud autem subditur in quod perfectio consistit. s. quod dicitur. et sequre me. **A**nn Jero dic super Math. quod non sufficit tam reliquie: iohannes petrus iugit quod perfectum est. secundum te. Ambrosius autem super illud Luc. 5. Seqvre me dicit. Reg iubitz: non corporis gressu: sed metatis affectu quod sit per caritatem. et id ex ipso modo loquendi appetet quod consilia sunt quedam instrumenta peruenientia ad pfectionem. dum dicitur: si uis pfectus es: vade et vende tecum: quod dicat hoc faciendo ad hunc finem puenies. **A**d secundum dicendum quod sicut Aug dic in libro de pfectioe iusticie. pfectio caritatis hoc in hac vita perficitur: quae non recte currunt si quae currunt est nescia. quoniam aut scirent si nullus pceptis ostenderent. cum autem id quod cadit sub pcepto diuersimode possit impleri. non efficit transgressor pcepti aliquis ex hoc quod non optimo modo impletus: sed sufficit quod quoque modo impleat illud. pfectio autem dñe dilectionis universaliter quidem cadit sub pcepto: ita quod etiam pfectio prie non excludit ab illo pcepto ut dicit Aug: sed transgressionem pcepti evadit: quodcumque modo pfectio dñe dilectionis attingit. **E**st autem insimilis dñe dilectionis gradus uenit autem in eum aut in eum aut equaliter ei diligenter a quod gradu perfectionis deficit: nullo modo impli-

cepitur. **E**st autem alius gradus perfecte dilectionis qui non potest impleri in uia ut dicitur est. a quo deficit manifestum est quod non est transgressor pcepti. et si non est transgressor pcepti quod non attingit ad medios perfectiois gradus: dum non attingat ad insimum. **A**d tertium dicendum quod sicut hoc habet quandam perfectionem sue naturae: statim cum nascitur quod pertinet ad rationem spei. est autem alia a perfectio ad quam per augmentum adducitur ita est est quod perfectio caritatis pertinet ad spiritum caritatis ut s. deus sub oia diligit et nihil enim est: est autem alia pfectio caritatis etiam in hac uita ad quam aliquis per aliquod spirituale augmentum pertinet utputa cum hoc etiam a rebus licetis abstinet ut liberi dinis obsequiis uacet.

Ad quartum sic pro

cedit. **V**ideatur quod quicunque est perfectus sit in statu pfectionis. **S**ic nam per augmentum corporale pertinet ad pfectionem corporale: ita per augmentum spirituale pertinet ad pfectionem spirituale ut dicitur est. sed per augmentum corporale aliquis dicitur esse in statu perfecte etatis. ergo etiam ratione quod post augmentum spirituale cum quis in adeptione pfectio sit in statu pfectionis. **P**. Eadem ratione quod aliquis mouetur de tristia in tristis. mouetur etiam aliquis de miori ad maiorem ut dicitur in spiritu. sed quoniam aliquis transmutatur de peccato ad gloriam. dicitur mutare statum per ut distinguuntur status culpe et status gratiae. ergo videtur quod pari ratione cum aliquis perficit de miori gratia usque ad maiorem quousque pertinet ad perfectum quod adipiscatur perfectiois statum. **P**. Statum adipiscitur aliquis ex hoc quod a futuritate liberatur. sed per caritatem aliquis liberatur a futuritate peccati: quod uenit uersa delicta operis caritas ut dicitur per prophetam: sed per se. **S**ed per se dicitur aliquis secundum caritatem ut dicitur est ergo videtur quod quicunque beat pfectio ex hispso habeat pfectiois statum. **S**ed etiam est quod aliis sunt in statu pfectiois quod oio caritate et gratia carent. sicut mali episcopi: aut mali religiosi. ergo videtur quod etiam alius habet pfectioem uite qui non habet pfectiois statum. **R**odicendum quod sicut secundum dicitur est: status proprie paret ad conditionem libertatis uel futuritis. spiritus autem est libertas uel servitus potest in hoie atteneri duplum. uno enim id quod in exteriori agitur. alio modo secundum id quod agitur exteriorius et quia ut dicitur. item Reg. 16. homines uident ea quae parerunt: sed de interiori cor: inde est quod est in interiori hominis disponem accipere conditionem spiritualis statutus in hoie per companionem ad iudicium diuinum secundum autem ea quae extius aguntur accipitur spiritus

Q

status i hoie p cōgationem ad eccliam. et sic
nūc de statib logmūr pur. s. ex diuertate
statū quedam ecclie pulchritudo cōsurgit
Ast at considerandū q̄ cōtrū ad hoies ad h̄
q aligs adipiscāt statū libertatis vel fuitus
tis requirit. p qdem obligatio aliq vel abso
lutio. nō. n. ex hoc q aligs seruit alicui effici
tur suis q̄ ei liberi seruit: scđn illud ad
Gal. 5. Per caritatē sp̄s seruire iuicē: neq̄
et ex hoc q aliquis desinit seruire: dicitur li
ber sicut p̄z de suis fugitiis. sed ille proprie
d̄ seru⁹ q̄ obligatur ad seruendum. et ille est
liber q̄ a servitute absolvitur. 2⁹ requiri⁹ q̄
obligatio predicta cū aliqua sollēnitate fiat:
sicut et cēta que inter hoies obtinunt ppetuā
firmitate qdam sollēnitatis adhibet. sic 3⁹ et i
statu pfectiōis pprie d̄ aligs eē nō ex h̄ q̄
h̄ actū dilectionis pfecte: sed ex h̄ q̄ obligat
se ppetuo cū aliq sollēnitate ad ea q̄ sunt pfectiōis.
cōtingit etiā q̄ alig se obligat q̄ nō ser
uant. et aliqui iplent ad qđ se nō obligauerūt
ut p̄z Mati. 21⁹ de duob̄ filiis qrum vñ p̄i
dicenti: opare i uinea. m̄dit nolo: p̄ea abiit. al
ter at r̄. lens ait. eo. et nō iuit. et ideo nibil p
hibet aliq̄ esse pfectos q̄ nō sunt i statu pfecti
onis. et aliq̄ esse i statu pfectiōis q̄ tamē nō
sunt perfecti. **A**d primū ḡ dicēdū q̄ p au
gmētū corpale pfecti aliquis i his q̄ p̄tinent
ad naturā. et iō adipiscit nature statū: p̄sertiz
qa quod ē fīm naturā quodāmō imutabile
est iōtū natura dēmītā ad unū. et s̄l p au
gmētū sp̄iale iteri aligs adipiscit statū pfecti
onis q̄tū ad dinū iudiciū: s̄t q̄tū ad distic
tiōes ecclasticoz statū adipiscit aliq̄ sta
tū pfectiōis nisi p augmētū in his q̄ exterius
agunt. **A**d secūdū dicēdū q̄ illa etiam rō
pcedit q̄tū ad interiorē statū. et tñ cū aliq̄
transit de p̄tō i grām transit de servitute ad
libertatē: qđ nō contingit p̄ simplicē pfectū
gratia nisi cū aliquis obligat se ad ea q̄ sunt
gratia. **A**d tertīū dicēdū q̄ illa etiam rō
pcedit q̄tū ad interiorē statū. et tñ licet cari
tas uariet conditionē sp̄ialis fuitus et lib
tatis. hoc tamē nō facit caritatis augmētū.

Ad quintū sic pro
ceditur. Cideretur q̄ plati et religiosi nō sunt i
statu pfectiōis. Stat. n. pfectiōis distingui
tur 3 statū incipientiū et proficiētū. s̄t non
sunt aliqua genera hoium deputata sp̄alr sta
tū pfectiōiū l̄ et incipientiū. ḡ videt q̄ nec et d

beant cē aliq̄ genera hoium deputata statui
pfectoīs. **P**. Status exterior debet intiori
statui r̄ndere: alioquin incurrit mendacium
qđ nō solū est i falsis verbis. sed etiam i si
mulatis oþib⁹ ut Amb⁹ dīc in qđā sermōe: s̄t
multi sunt prelati vel religiosi q̄ nō bñt interi
orē pfectiōne caritatis. si ḡoēs religiosi et p
lati sunt i statu pfectiōis: seḡt q̄ ḡcīq̄ erū
nō sunt pfecti sunt i p̄tō mortali tanq̄ simula
tores et mēdaces. **P**. Perfectio scđm cari
tate attendit ut s̄t bitū ē: sed pfectissima ca
ritas vñ esse i martyrib⁹ fīm illū Joh. 15. ma
iorē dilectionē nemo h̄ q̄ ut aīam suā p̄oat
qs p amicis suis. et sup illud ad Deb. 12. nō
du. n. usq̄ ad sanguinē r̄c. dic glo. Perfectis
or i hac uita nulla dilectiō ē ea ad quam sci
martyr espuererūt q̄ cōtra p̄tīm v̄sq̄ ad sā
guinē certauerūt. ḡ uidetur q̄ magis debeat
pfectiōis stat⁹ attribui martyrib⁹ religiosis
et epis. **S**ed h̄ ē q̄ Dyo⁹ 5⁹ ca⁹ cele. ierar. at
tribuit pfectiōem epis tanq̄ pfectiōib⁹. et in
6⁹ ca⁹ eiusdē libri attribuit pfectiōne religios
quos vocat monachos uel triapētas. i do fa
mulates: tanq̄ pfectis. **R** dicendū q̄ si
cū dictū ē ad statū pfectiōis requirit obli
gatio ppetua ad ea q̄ sunt pfectiōis cū aliq̄ sol
lēnitate. vtrum āt h̄oꝝ cōpētit religiosis et e
piscopis. religiosi. n. se voto astringūt ad h̄
q̄ a reb̄ secularibus se abstineant quib⁹ licet
te v̄ti poterāt. ad h̄ q̄ liberi deo vacent in q̄
consistit pfectio p̄tūs uite. vñ Dyo⁹ dīcīt 6⁹
ca⁹ cele. ierar. de religiosis loquēs. Alii qdeꝝ
triapētas. i. famulos dei ex puro seruitio et
famulatu. Alii h̄o monachos ipsos noīat ex
iđiuſibili et singulari uita vniētē ipsos ex in
diuſibili scīs cōuolutiōib⁹. i. contēplatio
nibus ad deiformē unitatem et amabilē dō
pfectiōne: h̄oꝝ etiā obligatio fit cū quadam
sollēnitate pfectiōis et bñdicōis. vnde ibidē
subdit Dyo⁹ ppter qđ pfectā ipsis donans
gratiam sancta legiſtatio quadā ipsa digna
ta est ſcificatiō iuocatiōe. ſilr etiā epi obligat
se ad ea q̄ sunt pfectiōis pectorale assumet
officiū. ad qđ p̄tinet ut aīam suā ponat pa
stor pro ouib⁹ suis ſicut d̄r Joh. x. vñ aplus
dic. i. ad Thimot. vlt. Confessus bona cōfes
ſionē corā multis testib⁹. i. i wa ordinatiōe:
ut glo. ibidē dic. adhibet etiā quedā ſollem
nitas cōfērationis ſimul cū pfectiōne p̄dō
fīm illō. 2. ad Thimot. i. Reluſcites gratias
dei q̄ est in te per impositionē manū meaꝝ

quod glo. expōit de gratia eōali. et Dyonisi dic quīto ca. cele. ferar. q̄ sūmus sacerdos. i. ēps i sua ordinatōe h̄z elogorū sup caput sā cūssimā suppositōe: vt significetur q̄ ipse ē pticipaturus ītrege totius ierarchie virtutis et q̄ ipse nō solū sit illūlatius oiu. quod p̄tinet ad sc̄as locutōes et actōes: s̄z q̄ etiam h̄ alii tradat. Ad primū ḡ dicēdū q̄ iecho atio et augmētū nō q̄ritur ppter se s̄z ppter pfectiōem. et s̄o ad solū pfectiōis statū alig boies cū q̄dā obligatōe et sollēnitate assumū tur. Ad secundū dicēdū q̄ boies statū pfectiōis assumūt nō q̄sī pfectētes seipos pfectos eē: sed pfectentes se ad pfectionē tēdere. Vnde et apl̄us dicit ad Phil. 3. Nō q̄ iā cōphēderi aut iā perfectus sim. seqr̄ aut si q̄ mō cōprehendā. et p̄ea subdit q̄cunq̄ ḡ pfectiōis sumus h̄ sentiamus. vñ nō cōmittit aligs mēdaciō vel simulatiō ex h̄ q̄ aligs non ē perfectus q̄ statū pfectiōis assumit: sed ex eo q̄ ab itentōe pfectiōis aliū reuocat. Ad tertii dicēdū q̄ martyriū i acu pfectissio caritatis cōsistit. actus autem pfectiōis n̄ sufficit ad statum faciendum vt dictum est.

Ad sextum sic pro
cedit. Viderit q̄ oēs plati ecclēsias. i. sine i statu pfectiōis. Dic. n. Iero. i ep̄la ad Th̄m̄. olim idem presbyter qui et ep̄scopus. et p̄ea subdit: sicut ḡ presbyteri sciunt se ecclie cōsuetudine ei qui sibi prepositus fuerit cē subiectos: ita ep̄scopi nouerint se magis cōsuetudine q̄ dispēsiōis dñice b̄itate presbyteri esse maiores et i cōi debere ecclia re gere. sed ep̄scopi sūt i statu pfectiōis. ḡ et p̄e soyteri habētes curā aiarii. Sicut ep̄scopi suscipiūt curā aiarii cū cōsecratōe: ita etiā presbyteri curati et archidiaconi: de q̄bus su per illud Act. 6. Lōsiderate fratres viros boni testimonii septē r̄c. dic glo. Hic discerne bāt apl̄ per eccliam cōstui septē diacones q̄ essent sublimioris grad. et q̄sī colūne p̄xie circa arā. ḡ videtur q̄ ipsi sint i statu pfectiōis. Sicut epi obligatōr ad h̄ q̄ aiaz suā ponant p̄ ou b̄ suis ita et p̄sbyteri curati et archidiaconi. sed hoc p̄tinet ad pfectiōes caritatis vt supra dictū e. ḡ videtur q̄ etiā p̄sbyteri curati et archidiaconi sint i statu pfectiōis. H̄z cōtra ē q̄dō Dyo dic i 5° ca. cele. ferar. Pōtificū ḡdē ordo cōsumatiū ē et pfectiū. sacerdotū aūs illūlatiū et lucidū. mi

nistrantiū h̄o purgatiū et discribiū. ex q̄ p̄z q̄ pfectio solis ep̄scopis attribuit. K̄ di cēdū q̄ i presbyteris et diaconib̄ curā b̄ntib̄ aiaz duo p̄nt cōsiderari. s. ordo et cura. ordo at ipse ordinat ad buēdā actū i dñis offici. Is. vt s̄ dictū ē q̄ distictio ordinū sub distictiōe officiō cōtinet. vñ p̄ h̄ q̄ alig suscipiunt sacru ordinē accipiūt p̄tē q̄sdā sacros actus pfectiēdi. nō at obligat ex h̄ ipso ad ea q̄ sūt pfectiōis n̄i q̄tenus apud occidēta lē eccliam i susceptionē sacri ordinis emittitur cōtinentie votū quod ē vñ eoꝝ q̄ ad pfectionē pertinēt ut ifra dicet. vñ p̄z q̄ ex h̄ q̄ alig suscipit sacꝝ ordinē nō ponit simpli citer i statu pfectiōis: q̄uis iterioꝝ pfecto ad h̄ regraꝝ q̄ alig digne b̄mōi acuē exerceat. sit̄ter etiā nec ex parte cure quā suscipiunt ponit i statu pfectiōis. nō. n. obligatōr ex h̄ ipso vñculo ppter voti ad h̄ q̄ curā aiaz retineat: s̄z p̄nt cā deserē vel trāscundo ad religionē etiā absq̄ licētia epi vt habeat in decretis. i9. cā. q. 2. etiā cū licētia ep̄scopi p̄t alig archidiaconus archidiaconatū v̄l parochiā dimittēt et simplicē p̄bēdā accipere sine cura q̄dō nullo liceret si esset i statu pfectiōis. nemo. n. manū mittēt ad aratru et respiciens retro aptus est regno dei vt dīc̄t Luc. 9. Ep̄scopi aut q̄ sūt i statu pfectiōis nō nisi auctoritate sumi pōtificis ad quē etiā solū pertinet i votis perpetuis dispēfare p̄st ep̄alez curā deserēt et ex certis cōis vñ ifra dicet. vñ manifestū ē q̄ nō oēs plati sūt i statu pfectiōis: sed soli epi. Ad prīmū ḡ dicēdū q̄ d̄ p̄sbytero et ebo duplicitē log possum. Uno q̄sū ad nomē. et sic olim nō distinguebāt epi et p̄sbyteri. nā epi dicunt ex eo q̄ sup̄tēdūt sicut dic Aug. i9° de ciui. dei. p̄sbyteri aut i greco dicūt q̄sī seniores. vñ et apl̄s cōtēr uti noī p̄sbyteroz q̄tum ad vñlosq̄ cū dic. i. ad Th̄m̄ot. 5. Qui bene presul p̄sbyteri duplicitē bonere digni habeat et sit̄ etiā noī ep̄scopoz. vñ dic Act. 20. p̄sbyteris ephesine ecclēsie loquēs. Attēdite vob̄ et vñuerso gregi i q̄ vos sp̄s scūs posuit ep̄scopos regē eccliaz dei. s̄z fm̄ rē sc̄p̄t̄ eos fuit distinctio etiā tēpore apl̄oꝝ vt p̄z p̄ Dyo. 5° ca. cele. ferar. et Luc. x. sup̄ illud. P̄bec at desiguit dñs r̄c. dic glo. Hic in apl̄is forma ē ep̄oz: sic et in septuagita duebus di scipulis forma ē p̄sbyteroz sc̄u di erdis p̄ modum tamē ad sc̄sma vñandū: necessariū

fuit ut etiā noīa distiguerent: vt. s. maiores dicerent episcopi. minores aut̄ presbyteri. Di- cere aut̄ p̄sbyteros nō differre ab epis: int̄ do- gmata bētica numerat Auḡ i. lī de heresib⁹ ybi dīc q̄ arriani dicebāt p̄sbyter⁹ ab epis- co po nulla differentia debere discerni. Ad se cūdum dicēdū q̄ epis principaliter h̄sit curā oīum sue dyocesis. presbyteri aut̄ curati et̄ ar- chidiacōi habēt aliquas submistratiōes sub epis. vñ sup illud. i. ad Cor. i2. Alii opitula- tōes. alii gubernatiōes. dīc glo. opitulatiōes. s. eosq̄ maiores ferunt opē ut titus Apollo uel archidiacōi epis. gubernatiōes. s. miorum psonar̄ platiōes ut presbyteri sūt qui plebi deputati sūt. et̄ Dyo dicit 5° ca. cele. ierar. q̄ sicut vniuersā ierarchiā videmus i ihu teria tam: ita vñāquāq̄ i ppria dīna ierarchia. i. e. p̄scopo. 7. 2i. q. i. dī. Dib⁹ presbyteris et̄ di- acoib⁹ attēdēdū ē ut nihil absq̄ ppili epis licē- tia agāt: ex q̄ p̄z q̄ ita se habēt ad episcopuz sicut baliui et̄ prepositi ad regē. et̄ ppiter hoc sicut i mis̄idans p̄tāibus solus rex b̄ndictio nē sollēnem accipit: alii h̄o p̄ simplicē cōmis- sionē instituit. ita etiā i eccl̄ia cura episcopa- lis q̄ sollēnitate oscratiōis cōmittit. cura aut̄ archidiaconatus vel plebanus cū simplici i ūctiōe. cōsecrat̄ tñ i susceptione ordīs. s. aī teq̄ curā h̄eant. Ad tertium dicēdū q̄ sicut plebani et̄ archidiaconi nō habent principali- ter curā sed administrationem quādam f̄z q̄ eis ab eo cōmitit: ita etiā ad eos nō p̄tinet principaliter pastorale officiū nec obligatio ponēdi aīam pro ouib⁹. s. iōstū p̄ticipant de cura. vñ magis h̄nt quoddā officiū ad p̄fec- tionē p̄tines q̄ obtineat p̄fectiōis statū.

Ad septimū sic pro
cedit. Videri q̄ status religiosoz sit p̄fectior q̄ status prelatoz. Dīs. n. dic Malib⁹. i9. si vis perfect' esse vade et̄ vende oīa que habes et̄ da pauperib⁹: qđ faciūt religiosi. nō aut̄ ad h̄benētē epis: dī. n. i2. q. i. Episcopi de reb⁹ p̄ priis uel acquistis vel quicqđ de pprio h̄nt beredibus suis derelinquāt. q̄ religiosi sūt i p̄fectiōi statū q̄ epis. **T**⁹. Perfectio princi- palis cōsistit i dilectione dei q̄ i dilectione p̄ximi: sed status religiosoz directe ordinatur ad dilectionē dei. vñ et̄ ex di seruitio et̄ famu- latu noīant ut Dyo dic 6° ca. cel. ierar. stat⁹ autē epis videatur ordinari ad dilectionem p̄imi cui⁹ cure supintendūt. vnde et̄ noīant

vi p̄z p̄ Aug. i9. de clu. dei. ḡ videf q̄ stat⁹ religiosoz sit perfectior q̄ status episcopoz. **T**⁹. Status religiosoz ordinatur ad vitā cōteplatiū q̄ potior ē q̄ vita actua ad quā ordinatur stat⁹ epis: dic. n. H̄reg⁹ i pastorali q̄ p̄ vitā actua p̄dēsse primis cupiēs ysatis officiū p̄dicationis appetit. p̄ cōteplatiū vñ Jeremias amoī cōditoris sedule inberē de- siderāt: ne mitti ad predicandū debeat. 3dī cit. ḡ videf q̄ status religiosoz sit perfectior q̄ status epis. **T**⁹. Nulli licet a maiori statu ad miorē trāsire: hoc. n. eset retro aspi- cere. sed p̄t aliquis a statu religiosis trāsire ad statū epalem: dī. n. decima octaua. q. i. q̄ sacra ordinatio de mōachō epis facit. ḡ stat⁹ episcopoz ē perfectior q̄ stat⁹ religiosorum. **R**⁹ dicēdū q̄ sicut Auḡ dic. i2. sup H̄en. ad lrāz semp agens p̄stantius ē patiēt. i ge- nere aut̄ p̄fectiōis fm Dyo. epis se tñt ut p̄feci- tores. religiosi aut̄ ut p̄fecti: quoq̄ unū p̄tiet ad actionē: alterū aut̄ ad passionē. vñ mani- festū ē q̄ status p̄fectiōis potior ē i epis q̄ i religiosis. Ad primū ḡ dicēdū q̄ abrenū- ciatu p̄prialū facultati duplīcē cōsiderari p̄t. Uno fm q̄ ē i actu. et̄ sic i ea nō cōsistit essentiali p̄fectio: sed ē quoddā perfectionis instrumenū sicut s̄ dicti ē. et̄ iō nihil statū perfectionis p̄bhet esse sine abrenūciatione pprioz: sicut etiā dicendū ē de aliis extiori- bus obſtuantis. Alio p̄t cōsiderari fm p̄- parationē ai ut. s. h̄o sit paratus si fuerit op̄ oīa dimicē vel distribuere. et̄ hoc pertinet di- recte ad p̄fectiōem. **V**ñ Auḡ dic i lī de q̄o- nibus euāgeliū. Oñdit dīs filios sapie itelli- gere nō i abstinenō nec i māducādo esse tu- sticiā: sed ieq̄nimitate tolerandi inopia. **V**ñ aplus dic. H̄cio et̄ abūdere et̄ penuriaz pati. Ad h̄ aut̄ maxie tenētē epis q̄ oīa sua p̄ bono- re dei et̄ salute sui gregis cōtenat cū cp̄fue- rit vel paupib⁹ sui gregis largiendo vel rapi- nā bonoz suoz cū gaudio sustinendo. Ad secundū dicendū q̄ h̄ip̄lū qđ epis p̄i itēdūt his q̄ p̄tinent ad p̄ximoz dilectionez: p̄tēt ex abūdātia dilectionis sine. vñ dīs p̄tio a p̄e- tro q̄sūt an ei⁹ diligēt. et̄ p̄ea ei sui gregis cu- rā cōmisit. et̄ H̄reg⁹ dic i pastorali. Si dilecti- onis testimoniu ē cura pastoralis. quisquis vñtibus pollēs gregē dei renuit pascere. pa- storē sūmū cōvincit nō amare. hoc aut̄ ē ma- toris dilectionis signū ut h̄o p̄p̄ amicū etiā alii seruat q̄ etiā si soli amico vñtis seruire.

Ad tertium dicendum quod sicut Gregorius dicit in pastorali. Sit presul actio p̄cipius. per cunctis cōtempatiōe suspensus: quia ad ipsos prius non solū ppter seipso sed etiā ppter iſtructionem aliorū cōtempari. **U**nus Gregorius dicit super Ezechiel. quod de p̄ficiis viris per cōtempationē suā redēlūtib⁹ dicit: Memorā sumitatis ueue eructabunt.

Ad octauum sic pro

cedit. Quidē quod etiā presbyteri curati et archidiaconi sunt maioris pfectiōis quam religiosi. dicit. n. Criso in suo dialogo. Si tale mibi alioz quē adducas monachū qual ut fīm ex agge rationē dicā Helias fuit. nō tamen illi cōparād⁹ est qui traditus populis et multoz peccata ferre cōpulsus immobilis persevererat et fortis. Et papa p̄ dicit: Si quis mibi pponeret optionē ubi mallē placē in officio sacerdotali an in solitudine monachoz: sine cōpatione eligerez illud quod prius dixi. et in codē li⁹ dicit: Si quis bñ administrato sacerdotio illius ppositi. s. monachal sūdores cferat: tānū eos distare et perier: quātū int̄ priuatu distat et regē. quod vero p̄ sacerdotes h̄ntes curā aiaz sint pfectores religiosis. **P**. Aug. dicit in ep̄la ad valerium Logiter religiosa prudentia tua nihil esse in hac vita maxie hoc tamen diffcilius: laboriosius piculosius ep̄i aut presbyteri aut diaconi offō sed apud deū nihil beati⁹ si eo modo militetur quo noster imperator iubet. nō ergo religiosi sunt pfectores presbyteris aut diaconib⁹. **P**. Aug. dicit ad Aurelium. Numis dolendum est si ad tā ruinosā superbiā monachos subrigimus et tā qui cōtumelia clericos dignos putamus ut. s. dicat quod malus monachus bon⁹ clericus est: cū aliquā etiā bon⁹ monach⁹ vix bonū clericū faciat. et paulo ante permittit nō eē viā dādam seruis dei. i. monachis ut se facilius putent eligi ad aliqd melius. s. clericatū si facti fuerit deteriores. s. abieco monachatu. ergo videt quod illi qui sunt in statu clericali sunt pfectores religiosi. **S**. Nō licet de statu maiori ad miorem trāsire. s. in statu monastico trāsire licet ad officium presbyteri curam habentis ut p̄. i. q. i. ex decreto Heliasi pape qui dicit. Si quis monachus fuerit quod venerabilis uite merito sacerdotio dignus p̄siderat et abbas sub cuius iperio regi christi militat: illū fieri presbyteri petierit ab ep̄o debet eligi. et in loco quo iudicauerit ordiari. et Iero dicit ad Rusticum monachū. Hic viue in monasterio ut clericus

est merearis. g. presbyteri curati et archidiaconi sunt pfectores religiosi. **P**. Episcopi sunt in statu perfectiori quam religiosi ut ex sanctis p̄ sed presbyteri curati et archidiaconi ex eo quod habent curā aiaz similiores sunt episcopis quam religiosi. g. sunt maioris pfectiōis. **P**. virtus cōsistit circa difficile et bonū ut dicitur in 2° ethico rum. sed diffcilius est quod aliquis bene uiuat in officio presbyteri curati vel archidiaconi quam in statu religiosi. g. presbyteri curati vel archidiaconi sunt perfectioris virtutis quam religiosi. **H**ec tamen est quod dicitur. i. q. i. c. dñe. si quis in ecclesia sua sub ep̄o p̄p̄m retineretur et seculariter vivit. si afflatus spiritus sancti in aliquo monasterio vel regula canonica salutari se voluerit: quia lege priuata ducitur nulla ratio exigit ut publica constrigaatur. sed non ducitur aliquis a lege spiritus sancti ibi dicitur lex priuata nisi in aliqd perfectius. ergo videt quod religiosi sunt pfectores quam archidiaconi vel presbyteri curati. **R**. dicitur quod comp̄pa supeminētē non habet locū inter alios ex ea parte in quā conueniunt: sed ex ea parte in quā differunt. in presbyteris aut curatis et archidiaconis tria est cōside rare. s. statu ordinē et officiū. Ad statu p̄tinēt et seculares sunt. ad ordinē quod sunt sacerdotes vel diaconi. ad officiū quod curā aiaz habent sibi cōmissā. si ergo ex alia parte ponam statū religiosū. ordine diaconū vel sacerdotē. officio curā aiaz h̄ntē: sicut clericis monachi et casu nonici regulares h̄nt. in primo quidē excellit in aliis autem par erit. si autem dicitur secundus a primo statu et officio. conueniat autem ordine. sicut se religiosi sacerdotes et diaconi curā aiaz non habentes. manifestum est quod secundus primo erit statu quidē excellētior. officio autem minor ordine vero equalis est. Et ergo cōsiderandum quod p̄eminētia potior sit: utrum status vel officiū circa quod duo attendēda videtur. s. bonitas et difficultas. si ergo sicut cōpatio fīm bonitatē: sic p̄ferēt status religionis officio presbyteri curati et archidiaconi: quia religiosus totā vitā suaz obligat ad pfectiōis studiū: presbyter autem curatus vel archidiaconus non obligant totam vitā suā ad curā aiaz. sicut ep̄s: nec etiam ei cōpenit principale curā subditoz habere sicut ep̄o: sed quedā p̄ticularia circa curā aiaz eorum officio cōmittūt ut ex dictis p̄. et iō cōparatio statū religiosis ad eos officiū est sicut uniuersitas ad particularē. et sicut holocausti ad sacrificiū: quod est minime holocausto ut p̄. p̄ gregorius super Ezechiel. vñ. i. q. i. dñe. clericis quod monachoz

Qppositiū apparet: ga meliorē uitā sequi cu-
piūt liberos eis ab epo i monasteriis oꝝ lar-
giri igr̄ssus: sꝝ hec cōpato intelligenda ē fīm
gen' operis. nā fīm caritatē opātis contingit
qñꝝ ꝑ opus ex genē suo min⁹ existēt ma-
ḡs ē meritoriū. s. si ex maiori caritate fiat. sꝝ
vo attendat difficultas bñ cōuersādi i religi-
one et i officio habētis curā aiaꝝ sic diffīcl⁹
ē cōuersari bene cū cura aiaꝝ ppter exteriora
picula. Quis cōuersatio religionis sit diffīcl⁹
lior q̄tū ad ipsū genus opis. ppter altitudinē
obseruantie regularis. si vo religiosus ēt
ordine careat: sicut pꝝ de cōuersis religionū
sic manifestū ē excellere p̄eminentiā ordinis
q̄tū ad dignitatē: ga per sacrū ordinem
aliquis depurat ad dignissima misteria quib⁹
bus ipſi xp̄o seruit i sacramēto altaris: ad qđ
requiriāt maior sc̄itas iterioꝝ q̄z requirat etiā
religionis status: quia sicut Dyo⁹ dicit. 6. ea⁹
cele. ierar. ꝑ mōasticus ordo debet seq̄ sacer-
dotales ordines: et ad eoz imitationem i di-
na ascondere. vnde grauius peccat ceteris pi-
bus cleric⁹ i sacris ordinib⁹ constitutus si ali-
quid contrarium sc̄itati agat q̄z aliquis religio-
sus q̄ nō h̄z ordinē sac̄: quis laic⁹ religios⁹
teneat ad obseruatias regulares ad q̄s illi. q̄
sunt i sacris ordinib⁹ nō tenētar. Ad pri-
mū ḡdicensiū ꝑ ad illas auctoritates criso-
breuit responderi posset ꝑ nō loquitur de sa-
cerdote curato minoris ordinis: sed de epo q̄
dī ſlūmus ſacerdos. et hoc ouēt intentioni illi-
us libri i quo cōſolat se et Basiliū de hoc ꝑ
erāt i epoꝝ electi. sꝝ hoc p̄cimisſo dicendiū ē
ꝑ loquif q̄tū ad difficultatē: premitit enīz:
Quā fuerit gubernator i mediis fluctib⁹ et de
rēpeſtate nauē liberare potuerit: nūc merito
testionū pſecti gubernatoris ab oib⁹. p̄met
et cōcludit qđ ſitū ē de monacho: q̄ nō
copandus est illi qui tradit⁹ pplis imobilis p-
ſeuera. et subdit cām quia ſicut i trāgilitate
ita i rēpeſtate gubernauit ſeipſū. ex q̄ nihil
aliud oīd pōt nīſ ꝑ pīculosior ſtū ba-
bentis curā aiaꝝ ꝑ monachi. in maiori autē
piculo ſnocētem ſe ſeruare ē maiori virtutis
indiciū. ſed hoc etiā ad magnitudinē virtutis
ptinet ꝑ alīgs uīter picula religionē intrādo
vñ nō dic ꝑ maller eſſe in officio ſacerdotali
ꝑ i ſollitudine monachoz. ſed ꝑ maller place-
re i hoc q̄z in illo q̄a hoc ē maiori virtutis
argumētū. Ad ſcdm dicendiū ꝑ et illa au-
ctoritas Aug⁹. manifeſte logur q̄tū ad dif-

ficultatē que ostendit magnitudinē virtutis
i bis q̄ bene conuertatur ſicut dicnū ē. Ad
tertiū dicēdū ꝑ Aug⁹ ibi cōpat mōachos cle-
ricis q̄tū ad distantia ordinis nō q̄tū ad di-
stantia religionis et ſecularis ulte. Ad q̄tū
dicēdū ꝑ illi q̄ ſtatu ſligiōi assumūtur
ad curā aiaꝝ cū p̄tis eāt i ſacris ordinib⁹
cōſtituti aſſequūt aliquid qđ p̄t nō hēbante
ſ. officium cure. nō at deponunt quod priu⁹
babebāt. ſ. religionis ſtatiū: dī. n. in decretis
16. q. i. de monachis. Qui diu morātes i mo-
naſteriis ſi poſtea ad clericat⁹ ordines pueni-
unt ſtatiū nō debere eos a priori p̄pōſito
diſcedere. ſꝝ p̄ſbyteri curati vel archidiaconi
qñ religione igrediūt curā deponūt ut adi-
ſcan pſectionē ſtatiū. vñ ex h̄ ipſo excellentia
ex pte religionis oſidit. i h̄ ꝑ religiosi laic⁹
ci assumūtur i clericatū et ad ſacros ordines
manifeſte p̄mouēt ad meliſ ſicut ſ. dictuſ
ē. et hoc oñdī ex ipſo mō loqndi cū Jero⁹ dī
cit. Sic i monaſterio uiue ut cleric⁹ ee merca-
ris. Ad quintū dicēdū ꝑ p̄ſbyteri curati et
archidiaconi ſunt ſimiliores epis ꝑ religios⁹
q̄tū ad aliquid ſ. q̄tū ad curā aiaꝝ quā ſe-
cundario h̄nt ſed quātū ad ppetuā obligatio-
nem q̄ regrit ad ſtatiū pſectionis ſimiliores
ſunt epo religiosi vt ex ſ. dictuſ pꝝ. Ad ſex-
tū dicēdū ꝑ difficultas q̄ ē ex arduitate ope-
ris addit ad pſectionē virtutis. difficultas at
q̄ puenit ex exterioribus ſpedimētis: qñq̄ ḡ
dem diminuit pſectionē virtutis: puta cū ali-
quis nō tātū virtutē amat ut ipedimēta virtu-
tis declinare velit ſm illud apli. i. ad Lor. 9.
Dis q̄ i agone contēdit ab oib⁹ ſe abſtinet.
qñq̄ vo ē ſignū pſectiōi virtutis: puta cū a-
licui ex inopinato uel ex neceſſaria cā ſpedi-
mēta virtutis occurrit. ppter q̄ tñ a virtute nō ū-
clinat. i ſtatiū at religiosi ē maior difficultas
ex arduitate opeꝝ: ſꝝ i bis q̄ i ſeculo uiuūt q̄
licēiꝝ ē maior difficultas ex ſpedimētis vo-
tutis q̄ religiosi p̄ oīa puidē vitauerūt.

Ende confi-
Derādū ē de bis q̄ ptinene
ad ſtatiū epoꝝ. Et circa h̄ q̄
rūf octo. p̄ virꝝ liceat epatū
appetē. 2° virꝝ liceat epatū
finaliter recuſare. 3° utrum oporteat ad epi-
ſcopatum eligere meliorem. 4° utrum epi-
ſcopus poſſit ad religionē tranſire. 5° utrum
liceat ei corporaliter ſubditos ſuos deſcrere.